

POSTANOWIENIE Z DNIA 4 LUTEGO 2003 R.

III KKN 506/00

Wykorzystanie pustego opakowania – jeśli nie jest to opakowanie oryginalne, zastrzeżone dla konkretnego produktu lub przez konkretnego producenta, przez innego producenta, po uprzednim oznaczeniu opakowania jego własnym znakiem towarowym, nie narusza zakazu zawartego w art. 306 k.k.

Przewodniczący: sędzia SN A. Konopka.

Sędziowie SN: J. Szewczyk, E. Strużyna (sprawozdawca).

Prokurator Prokuratury Krajowej: W. Smardzewski.

Sąd Najwyższy w sprawie Wiesława R. i innych, oskarżonych z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 306 k.k., po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie w dniu 4 lutego 2003 r., kasacji wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 27 czerwca 2000 r., utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w A. z dnia 25 listopada 1999 r.,

o d d a l i ł kasację, a kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża oskarżyciela posiłkowego.

Z u z a s a d n i e n i a :

Wiesław R. i Marek Stanisław T. oskarżeni zostali o to, że w dniu 11 grudnia 1998 r. w A., działając wspólnie i w porozumieniu, jako współwłaściciele spółki cywilnej „WiM Ślusarstwo Produkcyjne”, w zamiarze usunięcia znaków identyfikacyjnych firmy „Gaspol” posiadali w zakładzie tej spółki 54 sztuki butli gazowych koloru niebieskiego z zastrzeżonymi znakami towarowymi tej firmy, w celu ich przemalowania na kolor szary i naniesienia na tych butlach logo firmy „Saga”, lecz zamierzonego celu nie osiągnęli, gdyż przedmiotowe butle zostały zabezpieczone przez Policję, to jest o popełnienie przestępstwa określonego w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 306 k.k., natomiast Andrzej M., Zygmunt Józef S., Jarosław Edward S., Romuald P., Wiktor Gr. i Mirosław S. o to, że w okresie od lipca do dnia 11 grudnia 1998 r., działając wspólnie i w porozumieniu jako współnicy firmy „Saga”, w zamiarze usunięcia znaków identyfikacyjnych firmy „Gaspol” dostarczyli do firmy „WiM Ślusarstwo Produkcyjne” w A. matrycę ze znakiem firmy „Saga” oraz 55 sztuk butli gazowych koloru niebieskiego ze znakiem towarowym firmy „Gaspol”, w tym 50 butli dostarczonych w dniu 10 grudnia 1998 r. pochodziło ze spółki z o.o. „Saga” Białystok – Rozlewnia Gazu, w celu ich przemalowania na kolor szary z logo firmy „Saga” i nabicia na kołnierzach butli znaku firmy „Saga”, czego już dokonano na 5 butlach, nie nastąpiło natomiast przemalowanie, gdyż butle zostały zabezpieczone przez Policję, to jest o popełnienie przestępstwa określonego w art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 306 k.k.

Sąd Rejonowy w A., wyrokiem z dnia 25 listopada 1999 r., uniewinnił oskarżonych od popełnienia zarzucanych im czynów.

Sąd Okręgowy w S., po rozpoznaniu sprawy z powodu apelacji wniesionej przez oskarżyciela posiłkowego – „Gaspol” S.A. w W., wyrokiem z dnia 27 czerwca 2000 r. zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od wyroku Sądu Okręgowego wniósł oskarżyciel posiłkowy – „Gaspol” S.A. w W.

Pełnomocnik oskarżyciela posiłkowego zarzucając:

- „rażące naruszenie prawa materialnego mające istotny wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie art. 306 k.k., polegające na wyrażeniu poglądu, iż przedmiotem ochrony tego przepisu jest prawidłowość obrotu gospodarczego jedynie z punktu widzenia konsumenta, dla którego zagrożeniem są działania podważające wiarygodność oznaczeń na towarach, a fałszowanie oznaczeń towarów powoduje, że nabywca działa w błędzie, w sytuacji, gdy przedmiotem z art. 306 k.k. może być każdy, bowiem przepis ten ma charakter powszechny i przestępstwem jest usuwanie, podrabianie oraz przerabianie znaków towarowych (...).

wniósł o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w A. oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji.

Prokurator Okręgowy w S., w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja nie jest zasadna. Analiza akt sprawy nie potwierdziła bowiem podniesionych w kasacji zarzutów wydania zaskarżonego orzeczenia z rażąco obrażającą obrazą prawa.

Niesłuszny jest w szczególności zarzut rażącego naruszenia przez orzekające w sprawie Sądy prawa materialnego, a mianowicie art. 306 k.k. – przez błędną jego wykładnię. Nie jest bowiem prawdą, że o merytorycznym rozstrzygnięciu sprawy zdecydował pogląd, iż przedmiotem ochrony powołanego przepisu jest „prawidłowość obrotu gospodarczego jedynie z punktu widzenia konsumenta”. Sformułowanie tego rodzaju zarzutu może wywoływać oczywiście błędne wrażenie, że za podstawę orzeczenia przy-

jęto pogląd, iż omawiany przepis nie chroni interesów właściciela znaku identyfikacyjnego.

Tymczasem treść uzasadnienia wyroku zarówno Sądu pierwszej instancji, jak i uzasadnienia wyroku Sądu odwoławczego absolutnie do takiej konstatacji nie prowadzi. Z treści uzasadnień wydanych w sprawie wyroków wynika natomiast, że podstawą orzeczenia uniewinniającego jest przekonanie orzekających Sądów, iż w sprawie nie miało miejsca usiłowanie ani usunięcia, ani podrobienia, ani przerobienia znaku identyfikacyjnego „towaru lub urządzenia”, jak wymaga tego przepis art. 306 k.k. Doszło natomiast do usiłowania usunięcia oznaczeń towaru pochodzącego z firmy poprzedniego producenta, znajdujących się na pustych opakowaniach (nie zawierających już tego produktu, którego oznaczenia znajdowały się nadal na pustych opakowaniach) i naniesienia na nie znaków firmowych innego producenta, który zamierzał umieścić w tych opakowaniach własny towar.

Nie może być skutecznie kwestionowany fakt, że w niniejszej sprawie świadectwo ochronne znaku towarowego „Gaspolu” nie dotyczyło typowych butli przeznaczonych do wypełniania ich gazem, o pojemności 11 kg (butli na propan- butan techniczny), ale towaru w postaci gazu, w przypadku, gdy butle zawierały gaz, którego produkcją (lub dystrybucją) zajmował się „Gaspol”.

Wypełnienie znamion przestępstwa określonego w art. 306 k.k. ma miejsce m.in. w przypadku usunięcia znaku identyfikacyjnego producenta z opakowania zawierającego umieszczony tam towar (produkt) własny tego producenta i np. umieszczenia na opakowaniu zawierającym ten towar znaku identyfikacyjnego innego producenta (innej firmy). W realiach niniejszej sprawy o usiłowaniu popełnienia przestępstwa określonego w art. 306 k.k. można byłoby mówić zatem wówczas, gdyby usiłowano usunąć znak identyfikacyjny „Gaspolu” z butli wypełnionej gazem właśnie przez „Gaspol”, np. w celu umieszczenia na niej znaku identyfikacyjnego innej firmy

(np. „Saga”), stwarzając w ten sposób wrażenie, że właśnie ta inna firma (np. „Saga”) jest producentem, dystrybutorem itp. znajdującego się w butli gazu, wyprodukowanego faktycznie przez „Gaspol”. Wykorzystanie pustego opakowania – jeżeli nie jest to opakowanie oryginalne, zastrzeżone dla konkretnego produktu lub przez konkretnego producenta, a więc samo stanowiące znak towarowy identyfikujący konkretny produkt lub producenta - oznaczonego znakiem producenta, którego towaru (produktu) opakowanie to już nie zawiera, przez innego producenta, po uprzednim oznaczeniu opakowania jego własnym znakiem towarowym nie narusza zakazu zawartego w art. 306 k.k.

W tym miejscu można zauważyć, że w sprawie nie ustalono, że butle zabezpieczone w pomieszczeniach firmy „MiW Ślusarstwo Produkcyjne” pochodziły z przestępstwa. Z ustaleń Sądu orzekającego merytorycznie wynika, że mogły znaleźć się w jednostkach firmy „Saga” na skutek wymiany – tzn. oddania w danym punkcie obrotu gazem pustej butli jako opakowania tzw. zwrotnego, w momencie zakupu gazu w butli o identycznej pojemności. Ustalenie to nie zostało w dotychczasowym postępowaniu podważone.

Należy ponadto stwierdzić, że także opakowanie może stanowić zarówno „towar”, jak i „urządzenie” w rozumieniu przepisu art. 306 k.k. Puste butle można więc wprawdzie zakwalifikować zarówno jako „towar”, jak i „urządzenie” (np. do przechowywania gazu), ale wyłącznie z uwagi na ochronę interesów ich producenta. W takim wypadku, w ujęciu art. 306 k.k., ochronie podlegałyby znak producenta tych butli, a więc np. Fabryki Produkcji Butli „Cyltec-Mielec” Sp. z o.o. Zawarty w treści art. 306 k.k. zakaz podejmowania wymienionych w tym przepisie czynności odnosiłby się wówczas do tzw. tabliczki znamionowej lub innego oznaczenia producenta butli.

Słuszna jest zatem uwaga prokuratora, zawarta w odpowiedzi na kasację, że pretensje „Gaspolu” w niniejszej sprawie, dotyczące wykorzystywania pustych opakowań (butli) oznaczonych ich znakiem firmowym przez inną firmę, zapewne konkurencyjną, mogą być ewentualnie oceniane jedynie z punktu widzenia zasad uczciwej konkurencji, a więc w świetle ustawy o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji)....).